

Studerteressay, Ordrup Gymnasium 2024

Af Sofie Langtved Pallisgaard, 3.s

Da jeg blev spurgt, om jeg ville skrive årets studenteressay, var mit svar et klart ja. Det er en ære at få lov til at repræsentere og reflektere over årgang 2024 fra Ordrup Gymnasium. En årgang, der startede i kølvandet på en corona-pandemi og krig i Europa og slutter af med en ny kunstig intelligens, som kunne have gjort de første års lektielæsning lidt nemmere.

Jeg kunne selvfølgelig bare have åbnet ChatGPT-programmet på min browser og skrevet: "Kære ChatGPT, skriv mig et studenteressay." Men hvordan skulle en computer-genereret algoritme nogensinde kunne forstå og beskrive alle de følelser og oplevelser, de sidste tre år på Ordrup Gymnasium har givet mig – og mine flere hundrede medstuderende?

For OG er ikke generisk. En computer kan ikke beskrive gymnasiets sjæl og ånd. Men det kan jeg. Jeg vil i hvert fald prøve. For man går ikke bare på OG. Man *er* OG'er. OG er ikke blot en bygning med flotte farver. OG er pedellerne, som smiler venligt og siger godmorgen, uanset om det regner eller sner. OG er Birgits smil, imens hun ivrigt dirigerer skolekoret Be Sharp, og OG er smilet, der åbner sig i tidligere elevers ansigter, når de bliver spurgt, hvor de gik i gymnasiet. OG er den stolthed og samhørighed, man føler, når man bærer skolens logo på sin hoodie.

Allervigtigst er og bliver OG en del af ens identitet, ikke blot mens man går der, men også efter. Nu, hvor min årgang er færdig, og den sidste hue er sat på under sommerhimlen og til lyden af champagnepropper, der springer, glæder jeg mig til at se tilbage på disse tre år som monumentale og helt afgørende i forhold til at forme den person, jeg er i dag. For selvom det høje akademiske niveau selvfølgelig har fyldt meget og haft stor betydning, mener jeg alligevel, at OG opfylder en del af den "almene dannelse," der ikke bliver fokuseret helt så meget på: Nemlig læren om samhørighed, mangfoldighed og venskab.

Det, jeg vil huske mine oldtidskundskabstimer mest for, er ikke joniske og doriske søjler eller de latinske og græske navne for de olympiske guder. Nej, jeg vil huske min lærer Christinas sjove og kække kommentarer. Jeg vil huske dengang, Nicoline skulle lære os om Kierkegaards æstetiker og viste os et klip af Jeppe K. Jeg vil huske Nicolais alvorlige ansigt i

den samfundsfagstime i morgenmodulet, hvor Rusland netop havde invaderet Ukraine. De var alle sammen med til at tænde lysten til at lære.

Der er mange, der siger, at når man bliver student, ligger verden for ens fødder. Man kan sågar ændre den, hvis man har lyst. Men er det virkelig nødvendigt? Mange vil måske føle en form for angst for det liv, der venter efter gymnasiet: Det ukendte og farlige. Måske endda et præstationspres. Jeg tror, det er vigtigt for os at huske, at vi ikke behøver at nå det hele med det samme. Vi har et langt liv foran os – og hvis vi oplever det hele nu, er der jo ikke noget tilovers til resten af livet. Vi har god tid til at forstå os selv i verden og verden i os selv.

“How do you measure a year in the life?” Dette blev sunget i starten af anden akt af OG’s 2024-musical, *RENT*, under den berømte (og Be Sharps uofficielle yndlingsang) sang: *Seasons of Love*. Hvordan måler man et år, eller sågar de tre år, vi har gået på Ordrup Gymnasium? Det kan være svært at finde en passende måleenhed, og det er ikke blot fordi, jeg selv gik på samf/engelsk-linjen. Men hvis jeg alligevel skal prøve, ville jeg sige, at de sidste tre år ikke skal måles i uger og måneder, men i oplevelser. Alle de gode, livsomvæltende og venskabsknyttende oplevelser, vi har haft sammen. Fra introugen, hvor vi lærte en koreografi til Jason Derulos "It Girl," som man nogle gange stadig kan spotte på dansegulvet til skolens fester, til de mange studieture, der har førte os ud i hele verden. Min egen klasse fik i den grad testet vores styrke, både fysisk og mentalt, da vi var på en strabadserendes heldagsvandretur i Jordans Wadi Rum-ørken og sov under stjernerne på nogle ret mistænkelige madrasser. Men i virkeligheden findes OG-ånden nok mest af alt i alle de små oplevelser og samtaler, vi har haft hver eneste dag. Nogle bliver glemt, hvor andre vil blive husket for evigt. Og nogle har lagt sig i vores fundament – måske endda uden at vi er klar over det – og er med til at præge dem, vi er.

Det siges ofte, at når man er færdig med gymnasiet, er det på tide at blive “rigtig voksen.” Men hvad betyder det egentlig? I mine øjne handler det at være en rigtig voksen om at være god og ordentlig mod andre. At mærke, forstå og respektere både sine egne grænser, men også andres. At finde modet til at udvide sin horisont. At vide hvad der er rigtigt og forkert. Moralsk og umoralsk. Noget, som nogen måske stadig skal bruge lidt tid på at lære.

Vores gymnasietid har lært os alt om at have travlt, men det er samtidig nødvendigt at skrue tempoet lidt ned – og huske fordybelsen. OG har givet os et stærkt fagligt fundament, men nu er det op til os at rejse den bygning, der er vores liv. Vi har lært, at selvom vi allesammen sejler på det samme hav, er vores både vidt forskellige – og så har vi lært vigtigheden af at have glæden og nysgerrigheden med i alt, hvad vi laver. For uden den, hvad er det hele så værd? Selvom en del af vores ungdomsliv slutter, når musikken til den sidste studenterfest bliver slukket, og vi spredes for alle vinde – vil vi altid have samhørigheden i at være OG'er. Og selvom vi bliver ældre for hver dag, der går, håber jeg, at den nysgerrighed og glæde, vi har lært på OG, for altid vil holde os unge i hjertet.

Som Bob Dylan så rigtigt synger i sangen Forever Young:

May your hands always be busy
May your feet always be swift
May you have a strong foundation
When the winds of changes shift
May your heart always be joyful
May your song always be sung
May you stay forever young

Stort tillykke til alle studenter, og der skal selvfølgelig også lyde et kæmpe stort tak til alle Ordrup Gymnasiums lærere og personale, som har inspireret os og været med til at gøre os til de mennesker, vi er i dag, når vi står med huen på og smiler, imens vi kører væk fra Kirkevej 5 en sidste gang.